

Abraham Skorka, el rabí del diàleg

Dc, 25/11/2015 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Ahir, l'associació Entesa judeo-cristiana de Catalunya tingué l'encert de [convidar Abraham Skorka](#), rabí de la comunitat jueva de Benei Tikva de Buenos Aires i rector del Seminari Rabínic Llatinoamericà, per parlar sobre "*El dialogo sincero entre cristianos y judios a partir del papa Francisco*". Abraham Skorka feu un elogi encès a favor del valor del diàleg per la convivència. Part de la seva reflexió se centrà sobre el fet que **Jorge Bergoglio**, llavors cardenal arquebisbe de Buenos Aires, li demanés prologar el llibre *El jesuita* la seva biografia autoritzada escrita pels periodistes **Sergio Rubin** i **Francesca Ambrogetti** l'any 2010. Skorka considera que aquest gest de Bergoglio és una *inflexió històrica* perquè és tot un gest, carregat de simbologia dialogal, que un cardenal catòlic escollís un rabí per prologar la seva biografia.

Abraham Skorka afirmà que es sentia hereu del pensament del gran filòsof *Mordechai Martin Buber* (Viena, Àustria 1878 - Jerusalem, Israel, 1965). La idea bàsica del seu pensament és la relació jo-tu, en la qual radica l'autenticitat de la persona i que és el centre de la seva concepció de la fe religiosa, de l'home, de la psicoteràpia i de la filosofia social. Es basa en una relació entre dos subjectes que té el llenguatge com a centre. Existir és sempre entrar en relació amb altres éssers o cossos. Buber defensà la idea de que té sentit parlar d'un jo aïllat perquè per definir-se necessita oposar-se a altres individus o al món. El rabí Abraham Skorka el valor del diàleg a partir de més de trenta diàlegs amb el cardenal Bergoglio i que es retransmetien per televisió. Explicà que s'escollien els temes a parlar a partir de constatar que sobre ell tots dos, Skorka i Bergoglio, tenien missatges a dir.

El diàleg, digué Abraham Skorka, permet construir una sòlida muralla contra les persones que actuen contra la humanitat en nom de Déu. Defensà el sentit de l'encontre dialogal entre jueus i cristians perquè, en el fons, les dues tradicions religioses estan en continuïtat en la relació de l'home amb Déu. Per Skorka Jesús no anul·là la promesa messiànica de Déu amb el poble Jueu, li afegí el sentit de la parusia que dóna sentit a la fe cristiana. Aquesta diàleg ha de servir, no només per relacionar-se aquests religions en harmonia, sinó per escoltar i aprendre els uns dels altres. Gràcies al diàleg es descobreix el de bo que hi ha en els altres i llavors, enlloc de confrontar-se amb l'altre, es cerca com l'altre ens transforma. El pròxim pas en aquest diàleg serà totalment teològic. Això és molt important perquè estableix un nou horitzó en les relacions entre jueus i cristians. A l'acabar la seva intervenció Abraham Skorka resumí el seu pensament afirmant que : "*el diàleg no ens ha de fer canviar les identitats, sinó ajudar a entendre'ns*".